

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 40C/223/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116231570
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5116231570.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou v právnej veci žalobcu: Mgr. Dr. C. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. X/XX, XXX XX K. V., štátny občan SR, proti žalovanej: H. O., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ú. XXXX/X, XXX XX Ž., štátny občan SR, zastúpenej právnym zástupcom: JUDr. Ivo Bárta, advokát so sídlom Heydukova 16, 811 01 Bratislava 1, v konaní o uloženie povinnosti prejavy vôle žalovanej pri podpise návrhu na vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcu, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou osobne Okresnému súdu Žilina dňa 08.12.2016 za žalobca domáhal určenia neplatnosti právneho úkonu žalovanej zo dňa 29.11.2016, doručeného žalobcovi dňa 06.12.2016, ktorým žalovaná odstúpila od kúpnej zmluvy zo dňa 14.03.2016 uzavretej medzi žalobcom ako kupujúcim a žalovanou ako predávajúcou a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako kupujúci a žalovaná ako predávajúca uzavreli zmluvu o kúpe nehnuteľnosti, a to C KN parc. č. XXX/X, záhrady o výmere XXX m² zapísanej na LV č. XXX, okres Ž., obec K. V., k.ú. K. V., v podiele X/X a záhradnú chatku bez evidenčného čísla, neevidovanej na LV, bez kolaudácie, postavenej na predmetnom pozemku v podiele X/X, za dohodnutú kúpnu cenu 21 000 eur. Kúpnu cenu sa žalobca ako kupujúci zaviazal zaplatiť žalovanej ako predávajúcej v mesačných splátkach 1 000 eur, vždy do 30. dňa v mesiaci na bankový účet žalovanej alebo v hotovosti, až do splatenia kúpnej ceny. Strany sporu sa dohodli, že návrh na vklad podajú po splatení sumy 11 000 eur z celkovej kúpnej ceny. Do podania žaloby žalobca zaplatil v hotovosti, resp. na bankový účet, žalovanej sumu spolu 8 000 eur. Dňa 06.12.2016 žalobca prevzal doporučenú zásielku zaslanú žalovanou, ktorej obsahom bolo odstúpenie od uvedenej kúpnej zmluvy zo dňa 29.11.2016 s odôvodnením, že žalobca neplnil riadne a včas splátky kúpnej ceny s ustanovením „primeranej dodatočnej lehoty na plnenie“ do 05.12.2016, ktorý uplynul v deň pred prevzatím doporučenej listovej zásielky žalobcom. Upovedomenie o uložení listovej zásielky žalobca prevzal dňa 02.12.2016. Dňa 07.12.2016 na telefonickú výzvu potvrdenú sms správou žalobca vyzval žalovanú cestou jej manžela, aby žalovaná do 08.12.2016 oznámila žalobcovi, či trvá na odstúpení od zmluvy. Žalovaná dňa 07.12.2016 formou mailovej správy zaslanej na e-mailovú adresu žalobcu potvrdila svoje stanovisko a zotrvala na odstúpení od zmluvy, a to napriek tomu, že jej dňa 07.12.2016 žalobca na jej bankový účet vložil sumu 1 000 eur. Žalobca poukázal na znenie čl. V. ods. 5.2 písm. d), VI. ods. 6.4, VII. ods. 7.1, VII. ods. 7.2, IX. ods. 9.3 predmetnej kúpnej zmluvy. Tvrdil, že aj žalovaná bola v omeškaní s odovzdaním nehnuteľností počas dlhšieho obdobia ako vytkla žalobcovi, a to od podpisu zmluvy až do X/XXXX, avšak uvedené omeškanie žalovanej bolo vyriešené po telefonickom dohovore s manželom žalovanej. V uvedenej sms správe okrem iného

žalobca vyslovil nesúhlas s odstúpením od zmluvy zo strany žalovanej s poukazom nie len na omeškanie zo strany žalovanej, ale aj na to, že už v čase do odovzdania stavby, žalobca vykonal na pozemku vypratanie a vyčistenie, s ktorým boli spojené vysoké náklady, pretože sa jednalo o záhradu, ktorú žalovaná spolu s jej právnymi predchodcami minimálne 15 rokov neudržiavala. Žalobca bol so stavom predmetu kúpy oboznámený, avšak vzhľadom na rozsah zanedbania uvedeného pozemku v čase odovzdania, ani žalobca nemohol odhadnúť náklady na uvedenie predmetu kúpy do užívania schopného stavu. Uvedené náklady boli zo strany žalobcu vynakladané priebežne od podpisu zmluvy až do jej vypovedania a pohybujú sa v sume cca okolo 3 000 eur, ktorých uplatnenie nie je predmetom tejto žaloby. Aj tento zanedbaný stav bol dôvodom dojednaní splátok kúpnej ceny. Žalobca z dôvodu, že nesúhlasil s odstúpením od zmluvy, telefonicky kontaktoval manžela žalobkyne dňa 07.12.2016, aby vyzval žalovanú na jednania o uvedenom spore, avšak ten mu oznámil, že jeho manželka už definitívne odstúpila od zmluvy, pretože má výhodnejšiu ponuku a o spore odmieta jednať. Ďalej žalobca uviedol, že odovzdanie nehnuteľnosti malo zo strany žalovanej byť realizované po podpise zmluvy, teda v marci 2016, ktoré bolo realizované v mesiaci júl 2016, kedy manžel žalovanej a žalobca spolu vypratali z uvedenej nehnuteľnosti osobné veci žalovanej, ktoré dovtedy znemožňovali užívanie tejto stavby žalobcom. Žalobca uvedené porušenie povinnosti zo strany žalovanej riešil jednaním v súlade s čl. IX ods. 9.3 zmluvy, podľa ktorej zmluvné strany sa zaviazali urovnať všetky spory vzniknuté v súvislosti s touto zmluvou predovšetkým dohodou. Žalovaná v rozpore s uvedeným dojednaním bez akéhokoľvek pokusu kontaktovať žalobcu pristúpila k odstúpeniu od zmluvy, pričom nie je dôvodné tvrdiť, že by zo strany žalobcu malo dôjsť k závažnému porušeniu zmluvy, čo by mohlo zakladať dôvod na odstúpenie. Aj keď na odstúpenie od zmluvy podľa § 48 ods. 1, 2 OZ sa nevyžaduje uvedenie dôvodu, zákonný a ani zmluvný kvalifikovaný dôvod v tomto smere neexistuje. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Sžo/229/2010. Citoval § 48 ods. 1, 2 OZ a § 497 OZ. Uviedol, že žalovaná si je dobre vedomá svojho záväzku podľa čl. VI. ods. 6.4 zmluvy, t.j. nemožnosti odstúpiť od zmluvy bez preukázania závažného porušenia tejto zmluvy druhou zmluvnou stranou, no napriek tomu vykonštruovala pre odstúpenie nepodstatný dôvod, ktorý mala a má možnosť odstrániť iným spôsobom ako odstúpením od zmluvy. Žalovaná si je dobre vedomá aj súčasného stavu pozemku v čase vypovedania zmluvy, aby mala možnosť pozemok predať výhodnejšie inej osobe, čo je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 OZ a so zásadou nemo plus iuris, pretože žalovaná je viazaná zmluvou zo dňa 14.03.2016. Považoval za dôvodné uviesť, že napriek omeškaniu žalobcu s jednou splátkou, si žalobca plní povinnosti zo zmluvy platiť dohodnutú kúpnu cenu v splátkach, zhodnotil od prevzatia predmet zmluvy a neexistuje objektívny a závažný dôvod na odstúpenie od zmluvy zo strany žalovanej. Žalovaná prevzala od žalobcu osem splátok spolu vo výške 8 000 eur, teda nie je oprávnená od zmluvy odstúpiť aj keď žalobcovi ponúkla náhradu účelne vynaložených nákladov, pretože sa jedná o rozpor s ust. § 497 OZ. Za relevantné pre toto konanie mal, že strany sporu si nevymienili možnosť odstúpenia od zmluvy, a ani nedojednali pre tento prípad odstúpenie. Ďalej uviedol, že žalovaná poskytla žalobcovi lehotu na dodatočné splnenie záväzku v rozpore s § 518 OZ, na ktorý sa v odstúpení odvoláva, nakoľko z dôvodu odstúpenia od zmluvy zo dňa 29.11.2016 je zrejmé, že žalovaná ustanovila lehotu na náhradné plnenie žalobcovi do 05.12.2016, pričom žalobca mal doručený doklad o uložení listovej zásielky na pošte v K. V. dňa 02.12.2016 a listovú zásielku si vyzdvihol dňa 06.12.2016, teda deň po uplynutí stanovenej lehoty na dodatočné splnenie záväzku, čo odôvodňuje tvrdenie žalobcu, že lehota na dodatočné splnenie záväzku bola zjavne neprimeraná. Zdôraznil, že táto lehota nerešpektuje ani lehotu na uloženie listovej zásielky na pošte (min 15 dní). Mal obavu, že odstúpenie od platnej zmluvy zo strany žalovanej je účelové, sleduje jediný cieľ, a to poškodiť práva žalobcu znemožnením nároku žalobcu na zápis jeho vlastníckeho práva v katastri. Mal za to, že uvedené dôvody zakladajú aj právne neliehavý záujem podľa § 137 písm. c) CSP.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 07.09.2017 namietala nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti predmetného právneho úkonu, a to odstúpenia od kúpnej zmluvy. Uviedla, že je zapísaná v katastri nehnuteľnosti ako vlastníčka, a teda nie je nijako obmedzená v práve nakladať s nehnuteľnosťou a môže tak nehnuteľnosť napr. aj previesť na 3 osobu. Vyjadrila presvedčenie, že určením, že odstúpenie od zmluvy je neplatné sa preto nijako nezmení právne postavenie žalobcu, keď aj v prípade ak by žalobca v spore uspel, mohla by žalovaná nehnuteľnosť previesť na 3 osobu. Uviedla, že so žalobcom sa dohodli na kúpnej cene 21 000 eur, pričom žalobca mal kúpnu cenu platiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1 000 eur vždy do 30. dňa v mesiaci, počínajúc marcom 2016. Ďalej uviedla, že od mesiaca 2016 bol žalobca opakovane v omeškaní, a to minimálne s jednou splátkou. Tvrdila, že dňa 29.11.2016 žalovaná doručila žalobcovi písomné odstúpenie od zmluvy z dôvodu, že žalobca riadne neplnil svoju povinnosť hradiť žalovanej splátky kúpnej ceny. V deň doručenia odstúpenia od zmluvy žalobca takto dlhoval 1 000 eur. Žalobca sám

priznáva, že do dňa podania žaloby zaplatil iba 8 dohodnutých splátok, t.j. celkom 8 000 eur. Považovala za nutné poukázať, že aj keď podľa zmluvy nemusela, poskytla žalobcovi lehotu k náprave, a to do 05.12.2016. Tvrdenie žalobcu, že táto lehota bola krátka neobstojí. Žalobca sám v žalobe uvádza, že upovedomenie o uložení listovej zásielky prevzal dňa 02.12.2016. Mala za to, že vyzdvihnutie zásielky zo strany žalobcu až dňa 06.12.2016 nemôže byť na jej ťarchu. Vyžadovať zaplatenie 1 000 eur počas 4 dní je podľa jej názoru primerané. Zdôraznila, že zo žaloby je zrejmé, že žalobca bol v omeškaní s platením kúpnej ceny. Mala za to, že tak neobstojí tvrdenie, že neexistuje zákonný, ani zmluvný dôvod pre odstúpenie od zmluvy. Poukázala, že v súlade s čl. 6.4 zmluvy mohla od zmluvy odstúpiť pre závažné porušenie zmluvy žalobcom. Konštatovala, že zaplatenie kúpnej ceny je hlavnou povinnosťou kupujúceho a porušenie tejto povinnosti je nepochybne dôvodom k odstúpeniu od zmluvy, a to nielen podľa zmluvy, ale aj podľa zákona. Uviedla, že skutočnosť, že omeškanie so zaplatením kúpnej ceny je podstatným porušením zmluvy potvrdzuje aj konštantná judikatúra. Poukázala na rozhodnutia NS ČR, a to sp. zn. 29 Odo 852/2003 zo dňa 04.05.2004 a sp. zn. 32Odo/616/2005 zo dňa 28.03.2006. Mala za to, že neobstojí ani tvrdenie, že bola od uzatvorenia zmluvy v omeškaní s odovzdaním nehnuteľnosti. Uvedené poprel sám žalobca svojim konaním, keď od marca 2016 začal platiť splátky kúpnej ceny. Bola názoru, že z obsahu zmluvy navyše nie je možné dôvodiť, že mala povinnosť ihneď po uzatvorení zmluvy odovzdať nehnuteľnosť žalobcovi k užívaniu. Tiež uviedla, že na platnosť odstúpenia od zmluvy nemôže mať vplyv ani skutočnosť, že žalobca vynaložil určité náklady na upratovanie nehnuteľnosti. Tvrдила, že dňa 07.11.2016 vyzvala žalobcu na doloženie skutočných nákladov, keď je pripravená žalobcovi čiastku skutočne vynaložených nákladov na upratovanie nehnuteľnosti zaplatiť. Navrhla, aby súd žalobu zamietol a priznal jej náhradu trov konania.

4. Žalobca v replike zo dňa 09.02.2018 uviedol, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti predmetného právneho úkonu je daný. Mal za to, že už pri podaní žaloby preukázal, že má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, a to preto, že jeho právo na nadobudnutie vlastníckeho práva dojedané v predmetnej zmluve, bolo a aj je odstúpením od zmluvy zo strany žalovanej ohrozené. Mal za zrejmé, že takéto tvrdenie o neexistencii právne naliehavého záujmu zo strany právneho zástupcu žalovanej je bezobsažné a účelové. Uviedol, že tvrdenie žalovanej, že ako zapísaný vlastník nie je nejako obmedzená v práve nakladať s danou nehnuteľnosťou, odporuje aktuálnemu zápisu na predmetnom LV. Poukázal na nariadenie neodkladného opatrenia uznesením OS ZA sp. zn. 40C/223/2016 zo dňa 20.12.2016. Opätovne uviedol, že žalobkyňa bola v omeškaní s odovzdaním nehnuteľnosti, teda sama nemôže namietat' omeškanie dlžníka, pokiaľ je v omeškaní ako veriteľka. Opakovane tiež poukázal na § 497 OZ. K judikátom uvedeným zo strany žalovanej, a to NS ČR sp. zn. 29 Odo 852/2003 zo dňa 04.05.2004 a NS ČR sp. zn. 32 Odo 616/2005 zo dňa 28.03.2006 uviedol, že tieto nesúvisia s meritom veci. Ďalej uviedol, že od podania žaloby k dnešnému dňu uhradil žalovanej sumu 18 000 eur. Poukázal, že podľa čl. IV. ods. 4.3 predmetnej kúpnej zmluvy sa signatári dohodli, že návrh na vklad do katastra nehnuteľností podajú po splatení sumy 11 000 eur z celkovej kúpnej ceny. Namietal, že žalovaná napriek splatenej sume 1 000 eur, nepodala takýto návrh a trvá na odstúpení od zmluvy. Navrhol, aby súd pripustil rozšírenie uplatneného práva žalobcom o určenie vlastníckeho práva žalobcu k danej nehnuteľnosti.

5. Žalovaná v duplike zo dňa 10.04.2018 trvala na tom, že odstúpenie od zmluvy je platné. Mala za to, že na nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcu nemôže mať vplyv ani nariadenie neodkladného opatrenia. Konštatovala, že neodkladné opatrenie nemá podklad v právnom postavení žalobcu a nie je závislé na platnosti alebo neplatnosti odstúpenia od zmluvy. Mala za to, že súd nemôže rozhodnúť o tom, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti, pretože sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľnosti podľa § 133 ods. 2 OZ. Ku vkladu vlastníckeho práva žalobcu k nehnuteľnosti však nikdy nedošlo a žalobca to ani netvrdí. Bola názoru, že čiastočná úhrada kúpnej ceny, ku ktorej došlo až potom, čo platne odstúpila od zmluvy nemôže mať na platnosť odstúpenia, ani na existenciu zmluvy žiaden vplyv. Konštatovala, že účinnosťou odstúpenia došlo k zániku zmluvy a akékoľvek konanie tak nemôže byť považované za konanie podľa zmluvy a za plnenie zmluvy. Namietala aplikáciu § 497 OZ na danú vec.

6. Žalobca podaním zo dňa 25.05.2018 opäť navrhol zmenu žaloby. Uviedol, že od podania žaloby k dnešnému dňu uhradil žalovanej sumu viac ako 11 000 eur. Poukázal na čl. IV. ods. 4.3 predmetnej kúpnej zmluvy, podľa ktorého sa signatári dohodli, že návrh na vklad do katastra nehnuteľností podajú spoločne po splatení sumy 11 000 eur z celkovej kúpnej ceny. Uviedol, že žalovaná napriek splatenej sume vo výške 11 000 eur nie je ochotná podľa jej vyjadrení podať takýto návrh a trvá na odstúpení

od zmluvy. Vzhľadom na uvedené považoval za dôvodné v tomto štádiu konania predložiť návrh na zmenu žaloby podľa aktuálneho stavu. Vzhľadom na postoj žalovanej mal za to, že je nevyhnutné nahradiť vôľu žalovanej pri podaní návrhu na zápis zmeny vlastníckeho práva v príslušnom katastri nehnuteľnosti. Doteraz navrhované petity žiadal v konaní vyriešiť ako prejudiciálne otázky z dôvodu, že právne posúdenie sporného odstúpenia od kúpnej zmluvy súdom a určenie vlastníckeho práva žalobcu, vytvára priestor aj právny základ pre spravodlivé odôvodnenie rozhodnutia vo veci. Navrhol pripustiť zmenu žaloby a po vykonaní dokazovania vydať rozsudok ukladajúci povinnosť prejavu vôle žalovanej pri podpise návrhu na vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcu podľa ust. § 229 CSP.

7. Súd nariadil pojednávanie na deň 31.05.2018. Počas pojednávania za prítomnosti strán sporu vyhlásil uznesenie, ktorým pripustil zmenu žaloby o uloženie povinnosti prejavu vôle žalovanej pri podpise návrhu na vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcu, tak ako žalobca navrhol podaním zo dňa 25.05.2018 a následne upresnil aj na pojednávaní dňa 31.05.2018, kde sa domáhal nahradenia prejavu vôle žalovanej. Okresný súd mal za to, že výsledky doterajšieho konania mohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe (§ 143 ods. 1 CSP), preto zmenu žalobu v zmysle posledného podania zo dňa 25.05.2018 a upresnenia na pojednávaní zo strany žalobcu, pripustil

8. Na pojednávaní dňa 31.05.2018 okresný súd vec prejednal, vykonal dokazovanie a vo veci samej rozhodol. Žalobca v rámci prednesu pred súdom uviedol, že zotrváva na doterajších písomných podaniach. Nad rámec uviedol, že so žalovanou sú dlhodobo susedia. Poznal jej pozemok, pretože sa veľmi dobre poznali, aj sa poznajú s jej manželom J. O., ktorý s ním opakovane riešil skutočnosť, že sa nestíha starať o danú záhradu, ktorá je predmetom sporu. Uviedol, že manželovi žalovanej pomáhal pri výrube nejakých stromov, ale nestačilo to časovo. Dostali sa do stavu, kedy ten pozemok bol vo veľmi zúboženom stave. Manžela žalovanej žiadal, aby si nejakou starostlivosťou zabezpečil na tom pozemku poriadok. Tvrdil, že tam behali kuny, ktorých tam bolo vďaka neporiadku neúrekom. Choval psa, ktorý v noci budil susedov, vyštekával, podhrabával plot, útočil na tie kuny. Na predmetnom pozemku bola prerastená tráva a náletové dreviny. Uviedol, že manželovi žalovanej navrhol, keď už sa nevládze o pozemok starať, aby mu to nejakým rozumným spôsobom predal, pretože v takomto stave záhrada byť nemohla. Niekoľko rokov spolu s manželkou s predajom nesúhlasili. Tvrdil, že ich do ničoho netlačil. Po nejakom období sa žalovaná ako výlučná vlastníčka rozhodla, že mu sporný pozemok predá. Navrhol zmluvu, nechal ju žalovanej na posúdenie. Po troch mesiacoch sa mu ozvali, že chcú zmluvu podpísať. Návrhy na zmenu zmluvy, ak nejaké boli, boli veľmi malé. Bol názoru, že do momentu, kedy záhrada bola v pôvodnom stave, žalovaná nemala záujem od žiadnej zmluvy odstupovať. Podotkol, že odovzdanie celého pozemku a druhého predmetu zmluvy nenastalo okamžite po podpise zmluvy, avšak tým, že to bola susedná záhrada postupne pracoval na odstránení burín a náletov. Čakal asi tri, alebo štyri mesiace na to, aby mu odovzdali záhradný domček, teda stavbu na spadnutie, aby tam mohol uskladniť materiál, náradie do záhrady. Manžela žalovanej urgoval opakovane. Chápal však, že je pracovne zaťažovaný. Takto k sebe pristupovali podľa neho úplne bežne aj predtým. Prebehlo leto, kedy urobil poriadok, naviezol tam novú hlinu, vyrovnal pozemok, mal tam asi štyroch ľudí, ktorí mu v tom pomáhali. Uviedol, že len odpadové dreviny, ktoré tam boli náletové, mleli na pomerne veľkom stroji jeden a pol dňa. Neporiadku tam bolo veľa, bolo to treba odstrániť a nejakým spôsobom recyklovať. Koncom roka 2016 sa mu ozvala žalovaná, že odstupuje od zmluvy, lebo údajne mal meškať s nejakými platbami. Vysvetľoval jej, že už predtým pri uzatváraní zmluvy vravel, že sa bude snažiť platiť pravidelne, ale môže sa stať, že bude meškať, o čom bola teda žalovaná uzročená. Uviedol, že aj žalovanej vyhovoval stav, že sa zbaví záhrady. Predpokladal teda, že sa takto k tomu žalovaná postavila. Mal za to, že zrejme po odstránení všetkých väd, ktoré boli na záhrade, záhrada bola viditeľnou a pravdepodobne prejavil nejaký zo susedov záujem o odkúpenie, čo označil ako pravý dôvod odstúpenia od zmluvy. Podotkol, že manžela žalovanej vyzval, aby si kúpili nejakú prístupovú cestu, aby mohli vôbec chodiť k tej záhrade, pretože, ak by kúpil celok, na čo ho tlačil pôvodný vlastník, tak oni stratia akýkoľvek prístup k tej nehnuteľnosti a na liste vlastníctva nemali zapísané žiadne vecné bremeno, ktoré by ich oprávňovalo k právu prístupu. Pokiaľ bolo v minulosti zapísané ešte u profesora H., tak jeho nadobudnutím vlastníctva, takéto právo zaniklo. Uviedol, že aktuálne nemali k dispozícii žiadne vecné bremeno a teda ani prístupové cesty. Tvrdil, že tento pozemok je absolútne bez prístupu, pokiaľ to nekúpi niekto zo susedov. Ďalej uviedol, že odmietli odkúpiť prístupovú cestu. Tvrdil, že súhlasil s tým, že keď tam chodia raz, dvakrát za rok, že ich kludne pustí na ten pozemok, avšak musia mu dať dopredu vedieť, lebo má psa, ktorý je voľne pustený a nemôžu tam vstúpiť, lebo by mohlo dôjsť k úrazu. Uviedol, že raz alebo dvakrát ich pustil bez akýchkoľvek problémov, obrali nejaké jablká. Vyhovovalo mu v tom čase sa s nimi stretávať. Nevadilo mu vôbec, že nemali prístupovú cestu. Uplatnil si trovy konania. Právny zástupca žalovanej pred súdom

uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiavajú svojich písomných vyjadrení a žiada, aby boli považované za súčasť tohto ústneho prednesu. Uviedol, že v konaní je nesporné, že v čase, keď žalovaná vypracovala, dotovala a zaslala odstúpenie od zmluvy, 29. novembra, žalovaný minimálne s jednou splátkou meškal a s júlovou, augustovou a septembrovou bol v omeškaní. Považoval za nesporné, že s júlovou bol žalobca v omeškaní 5 dní, s augustovou 9 dní a so septembrovou bol omeškaný dokonca 53 dní. Za nespornú považoval aj zmluvnú možnosť odstúpenia, vyplývajúcu z bodu 6.4 zmluvy. Zdôraznil nemožnosť aplikácie § 497 OZ na daný prípad. Súhlasil so žalobcom, že návrh zmluvy pripravoval žalobca. Mal tak za to, že žalobca nesie pomyselnú zodpovednosť za akúkoľvek výkladovú dezinpretáciu rôznych ustanovení zmluvy. Konštatoval, že keby aj nebolo možné zmluvné odstúpenie, odstúpenie treba posudzovať podľa § 48 ods. 1 OZ a § 517 ods. 1, 2 OZ. Žiadal žalobu zamietnuť a žalovanej priznať náhradu trov konania v plnom rozsahu. Ďalej uviedol, že tak ako je zmena žaloby pripustená, má za to, že takáto je nevykonateľná pre akékoľvek pozitívne rozhodnutie nakoľko nespĺňa základné náležitosti predpokladu nahradenia prejavu vôle, tak ako ustanovuje Občiansky zákonník v § 50a. Mal za to, že minimálne nespĺňa lehotu jedného roka domáhať sa na súde, aby sa vyhlásenie urobilo rozhodnutím súdu.

9. Okresný súd v poradí prvým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol a žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania. Okresný súd mal v rámci posúdenia prejudiciálnej otázky k veci samej za to, že došlo k platnému a účinnému odstúpeniu žalovanej od predmetnej kúpnej zmluvy ako celku, a teda bolo možné v súlade s § 48 ods. 2 OZ konštatovať, že kúpna zmluva zanikla, resp. od začiatku sa zrušila. Dospel k záveru, že po platnom a účinnom odstúpení od predmetnej kúpnej zmluvy ako celku tak nemohol autoritatívne rozhodnúť v súlade so žalobcom navrhovaným petítom, aby nahradil prejav vôle žalovanej pri návrhu na vklad do katastra nehnuteľností.

10. Proti v poradí prvému rozsudku podal žalobca odvolanie.

11. Krajský súd ako odvolací súd zrušujúcim uznesením č.k. 11Co/269/2018-187 zo dňa 31.01.2019 v poradí prvý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že v prejednávanej veci ide o posúdenie právnej otázky spočívajúcej v tom, či žalovaná platne odstúpila od kúpnej zmluvy ako celku pre čiastočné nezaplatenie kúpnej ceny, hoci žalobcovi poskytla dodatočnú lehotu na plnenie tohto zostávajúceho dlhu. Poukázal, že predmetná otázka už bola v judikatúre NS SR riešená, a to v rozsudku sp. zn. MCdo 10/1999 z 31.10.2000, v ktorom NS SR vyslovil názor, že žalujúca strana neodstúpila platne od kúpnej zmluvy ako celku pre čiastočné nezaplatenie kúpnej ceny, hoci druhej strane poskytla dodatočnú lehotu na splnenie tohto zostávajúceho dlhu. Mal za to, že žalobkyni vzniklo právo požadovať len zvyšok plnenia alebo právo len na čiastočné odstúpenie od zmluvy. Krajský súd vychádzajúc z uvedených záverov vo vzťahu k preskúmvanej veci mal za potrebné uviesť, že pokiaľ bol žalobca nespochybniteľne s čiastočným omeškaním svojho záväzku, následky tohto omeškania môžu postihovať len zostávajúcu časť plnenia. Bol názoru, že žalovanej preto vzniklo právo požadovať od žalobcu dodatočné plnenie (čo aj učinila), resp. právo na čiastočné odstúpenie od zmluvy, a to po márnom uplynutí dodatočnej primeranej lehoty. Za stavu kedy žalovaná odstúpila od zmluvy ako celku nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že takéto odstúpenie bolo dôvodné a platné. Konštatoval, že súd prvej inštancie prejednanú vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že žalobe žalobcu o nahradenie prejavu vôle nemožno vyhovieť, pretože žalovaná od kúpnej zmluvy už skôr platne odstúpila, pričom v dôsledku uvedeného aj nevykonala ďalšie navrhované dôkazy, v akom rozsahu už bol záväzok žalobcu ku dňu rozhodovania splnený. Krajský súd ďalej uviedol, že okresný súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a v ďalšom konaní okresný súd bude vychádzať tiež z toho, že nemožno úspešne odstúpiť od zmluvy po tom, čo záväzok uhradiť kúpnu zmluvu v dohodnutom termíne, na ktorého splnenie bola možnosť odstúpenia od zmluvy viazaná, zanikol, hoci aj s oneskoreným plnením. Konštatoval, že po úplnom zaplatení dlhu je totiž logické, že právo odstúpiť od zmluvy už splnilo svoj účel a nezabezpečuje žiadnu povinnosť.

Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

12. Okresný súd nariadil vo veci samej pojednávanie dňa 13.06.2019, na ktorom vec prejednal, vykonal dokazovanie a rozhodol vo veci samej, a to za účasti žalobcu, žalovanej a jej právneho zástupcu.

13. Žalovaná v podaní zo dňa 10.06.2019 trvala, aby okresný súd rozhodol v ďalšom konaní rovnako ako v odvolaní napadnutom rozsudku. Nestotožnila sa s názorom odvolacieho súdu. Mala za to, že tento

vedie k evidentne nesprávnym dôsledkom. Poukázala na znenie § 517 ods. 1 OZ. Uviedla, že podľa prvej vety citovaného ustanovenia je v omeškaní dlžník, ktorý nesplní svoj dlh riadne a včas; nemôže byť pochyb o tom, že nezaplatenie dohodnutej splátky kúpnej ceny je omeškaním kupujúceho. Podľa časti druhej vety pred bodkočiarkou citovaného ustanovenia je dôsledkom omeškania dlžníka právo veriteľa odstúpiť od zmluvy potom, čo poskytol dlžníkovi dodatočnú primeranú lehotu a táto uplynula márne. Časť druhej vety za bodkočiarkou citovaného ustanovenia normuje výnimku z uvedeného pravidla v podobe odstúpenia od zmluvy iba čo do zostávajúcej časti plnenia. Ak veriteľ prijal časť plnenia, má možnosť uvážiť, či mu doposiaľ poskytnuté plnenie vyhovuje a na ďalšom už nebude trvať. Za tejto situácie má veriteľ právo odstúpiť iba od nesplnenej časti zmluvy avšak za podmienky, že vzájomné plnenia sú deliteľné. Deliteľnosť predmetu plnenia závisí od jeho prirodzených vlastností (povahy); niektoré veci môžu byť deliteľné, reálne alebo ideálne, zatiaľ čo iné sa deliť nedajú. Deliteľnosť plnenia je určená aj povahou a funkciou záväzku. O deliteľnosti plnenia sa teda dá hovoriť iba v prípade, keď z povahy jeho predmetu a takisto aj z povahy a funkcie záväzku (z prejavenej vôle veriteľa a dlžníka) vyplýva, že je možné plniť postupne (sú možné dielčie plnenia) a súčasne sa dá určiť, aká časť ostávajúceho plnenia dlžníka zodpovedá plneniu veriteľa. V predmetnom prípade bolo deliteľné iba plnenie žalobcu; žalovaná mala previesť naraz vlastnícke právo k pozemku a k záhradnej chatke, vždy v podiele 1/1. Mala za to, že ak by dovedla úvahu odvolacieho súdu o prípustnosti iba čiastočného odstúpenia od kúpnej zmluvy do konca, dôjde sa nutne k neprijateľným záverom, a síce že žalovaná by sa musela uspokojiť s nižšou kúpnu cenou a časť nehnuteľností by jej zostala, zatiaľ čo žalobca by zaplatil menej, ale získal by iba časť nehnuteľností. Uviedla, že nie je ani jasné, ako by malo v takomto prípade k rozdeleniu nehnuteľností dôjsť, mala by sa fyzicky rozdeliť pri zohľadnení ceny pozemku a záhradnej chatky, alebo by malo dôjsť ku vzniku podielového spoluvlastníctva. Mala za zrejme, že každý takýto výsledok by bol v rozpore s funkciou predmetnej kúpnej zmluvy a ani jedna zo strán kúpnej zmluvy ho nezamýšľala a nechcela. Deliteľnosť plnenia pritom neznamená, že veriteľ stráca právo odstúpiť od zmluvy ako celku. Z časti druhej vety za bodkočiarkou citovaného ustanovenia (arg. „aj len“) je zrejme, že veriteľ má aj v tomto prípade možnosť zvoliť odstúpenie od celej zmluvy. Ak by mal platiť záver odvolacieho súdu, musela by v tejto časti vety zlučovacia (stupňovacia) spojka „aj“ chýbať. Rozhodnutie odvolacieho súdu je v rozpore aj s ustáleným výkladom pôvodného ustanovenia § 85 ods. 1, od 1. januára 1992, § 517 ods. 1, Občianskeho zákonníka podávaným československou a neskoršie českou a slovenskou komentárovou literatúrou. V tomto smere žalovaná odkázala na publikácie: (i) Občiansky zákoník. Komentár. Díl I. Praha : Panorama, 1987, str. 284, (ii) Fekete, I.: Občiansky zákoník. Veľký komentár. 2. diel (§ 460 až 880); Bratislava Eurokodex 2011, (iii) Eliáš, K., Občiansky zákoník. Veľký akademický komentár. 2. svazek § 488 - 880. Praha: Linde Praha, a.s., 2008, str. 1481-2, alebo (iv) Občiansky zákoník II. Komentár. § 460 - 880. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, str. 1548-9, ktoré sú uvedené v prílohe tohto vyjadrenia. Mala za to, že výklad § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý zaujal odvolací súd, vedie k absurdnému záveru, že vlastník, ktorý chce predať vec je nútený trpieť omeškanie kupujúceho s čiastočným zaplatením kúpnej ceny alebo môže od zmluvy odstúpiť, ale iba za cenu rozdelenia veci alebo založenia podielového spoluvlastníctva veci.

14. Žalobca v rámci prednesu pred súdom uviedol, že od pojednávania, kedy prezentoval zaplatenie sumy 18 000 eur, žalovanej doplatil sumu dohodnutú podľa kúpnej zmluvy 21 000 eur. Mal za to, že nahradenie prejavu vôle je po zmene Civilného sporového poriadku dôvodné prednostne žalovať žalobou na plnenie, ak je to možné. Poukázal, že v tomto prípade došlo k zmene žaloby, podaním zo dňa 25.05.2018, a to po prípustení zmeny žaloby súdom v predchádzajúcom štádiu konania. Mal za to, že žalovaná nie je ochotná ani v dnešný deň podať návrh na zmenu zápisu vlastníckeho práva v jeho prospech a preto to je jediná možná forma, ako sa domôcť práva kupujúceho. Trval na žalobe v celom rozsahu a žiadal, aby súd žalobe vyhovel tak, ako ju predostrel v zmysle zmeny. Mal za to, že právny zástupca žalovanej si aj odporuje vo svojom vyjadrení zo dňa 10.06.2019 pokiaľ tvrdí, že nezastáva názor krajského súdu, pretože sa nejedná podľa neho o deliteľné plnenie a následne však tvrdí, že toto plnenie malo charakter plnenia v jednotlivých splátkach. Uviedol, že si dohodli zaplatenie kúpnej ceny v splátkach. To znamená, že toto plnenie bolo deliteľné, čiže v tomto smere krajský súd jednoznačne vychádzal z ustálenej judikatúry. Mal za to, že odvolávať sa na ustanovenie § 85 z r. 1992, nie je možné, keď toto ustanovenie bolo zrušené. Zdôraznil, že súd je viazaný právnym stavom, a to aj vo vzťahu k hmotnoprávnej úprave v čase rozhodovania, a teda mal za to, že takéto odvolávky sú absolútne irelevantné. Uviedol, že pokiaľ namietá právny zástupca žalovanej, že nesprávne krajský súd aplikoval ustanovenie § 517 OZ, tak nie je možné zobrať do úvahy len prvú časť ods. 1 tejto vety, ale je potrebné aplikovať celé ustanovenie paragrafu. Zdôraznil viazanosť okresného súdu právnym názorom krajského súdu. Ďalej uviedol, že v prejednávanej veci ide o deliteľné plnenie, pretože

jednak pozemok je deliteľný na podiely a jednak peniaze ako náhrada určitej hodnoty sú deliteľné v určitých čiastkach. Mal za to, že aj po zaplatení jedenástich splátok podľa zmluvy, žalovaná odmietala a odmieta aj do dnešného dňa prejavíť svoju vôľu, ktorá by viedla k zmene zápisu vlastníckeho práva v jeho prospech. K omeškaniu na jeho strane uviedol, že prebiehal súdny spor, kde aj napriek zaplateniu jedenástich splátok žalovaná rovnako sa dostala do omeškania so splnením svojho záväzku a v tom prípade poukázal na to, že sa nedostal po zaplatení 11 splátok do ďalšieho omeškania, pretože nie je možné namietat' omeškanie, pokiaľ sám povinný subjekt je v omeškaní, resp. oprávnený na jednej strane a povinný na druhej. Pokiaľ právny zástupca žalovanej uviedol, že s poslednou splátkou sa mal dostať do omeškania v hodnote 1 000 eur, zrejme mu ušlo, že išlo o plnenie vo výške 2 000 eur dňa 22.03.2019 a aj v predchádzajúcich štádiách konania tu nešlo o čiastky pod 1 000 eur, ale viackrát vkladal vyššiu sumu. Mal za to, že nález Ústavného súdu č.k. II. ÚS 19/09-55 zo dňa 02.04.2009 sa nevzťahoval na rovnakú vec ako je prejednávaná vec, nakoľko išlo o nevykonanie určitého rozsahu dôkazov, ktoré mal mať za následok nesprávny postup aj nesprávne právne posúdenie a tým ústavný súd musel konštatovať, že boli porušené práva konkrétnej sťažovateľky. K ustanoveniu aplikácie § 50a Občianskeho zákona uviedol, že ide o možnosť, alebo záväzok uzavrieť zmluvu. Konštatoval, že účastníci sa môžu písomne zaviazat', že do dohodnutej doby uzavrujú zmluvu; musia sa však pritom dohodnúť o jej podstatných náležitostiach. Mal za to, že v tomto prípade je zmluva uzavretá a v tomto prípade nie je možné uplatniť ustanovenie § 50a OZ, pretože aj v odseku 2 je uvedené, že ak do dohodnutej doby nedôjde k uzavretiu zmluvy, možno sa do jedného roka domáhať na súde, aby vyhlásenie vôle bolo nahradené súdnym rozhodnutím. Právo na náhradu škody tým nie je dotknuté. Zdôraznil, že v tomto prípade je uzavretá platná zmluva a pokiaľ by sa malo jednat' o preklúziu, tak v tomto prípade skôr by sa uplatňovalo premlčanie. Mal za to, že nie je možné uplatňovať § 50a OZ, keď tu nejde o uzavretie zmluvy, ale nahradenie prejavu vôle z uzavretej zmluvy pri zápise vlastníckeho práva platnej zmluvy.

15. Právny zástupca žalovanej v rámci prednesu pred súdom uviedol, že žalovaná si je vedomá ustanovenia § 391 ods. 2 CSP o viazanosti prvoinštančného súdu právnym názorom odvolacieho súdu. Uviedol, že absolútne nesúhlasí s právnym názorom odvolacieho súdu, nakoľko je nesprávne vyložený samotným odvolacím súdom. Uviedla, že odvolací súd sa len opiera o jediné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. MCdo 10/1999 z 31. októbra 2000, ktoré samotné rozhodnutie je aj indikované v náleze Ústavného súdu č.k. II. ÚS 19/09-55. Uviedol, že nepochybne základnou podmienkou možnosti odstúpenia, aj keby sa použilo predmetné rozhodnutie Najvyššieho súdu z r. 2000 je podmienka deliteľnosti. Ďalej uviedol, že režim ako sa vykladá predmetné rozhodnutie Najvyššieho súdu z r. 2000 a je riešené v predmetnom náleze Ústavného súdu č.k. II. ÚS 19/09-55 zo dňa 02.04.2009, má na mysli výklad v kontexte § 497 OZ pojednávajúceho o možnosti odstúpenia od zmluvy v prípade odstupného, čo samozrejme tento prípad nie je a tohto prípadu sa netýka. Mal za to, že v tejto veci nie je možné, pochopiteľne oddeliť plnenie, čo sa týka nehnuteľnosti a previesť, len príkladom sedem osmín nehnuteľnosti. Tiež uviedol, že celý spor vznikol na základe odstúpenia zo dňa 29.11.2016, kde bolo nesporné, že v čase expedovania odstúpenia bol žalobca v omeškaní 29 dní s ôsmou splátkou. V čase doručenia, bez ohľadu, či to bol 02., 05. alebo 06. december, už sa stala medzičasom splatná aj deviatá splátka. Žalovaná vetou na konci svojho odstúpenia, „Ako veriteľ som Vám povinná poskytnúť primeranú dodatočnú lehotu na splnenie, ktorú stanovujem na 05.12.. Po jej márnom uplynutí od zmluvy odstupujem.“ dala pri akomkoľvek výklade žalobcu alebo žalovaného generálnu dodatočnú lehotu, ktorá sa týkala všetkých možných splátok. Nemôže to byť vykladané čisto len vo vzťahu k danej ôsmej splátke, to by potom generovalo ďalších 13 odstúpení z 13 dodatočnými lehotami a zo správania žalovaného, ktorý namiesto toho, aby zaplatil aj deviatu splátku spolu s ôsmou 06. resp. 07. decembra, namiesto toho produkoval žaloby na súd. Tento postoj žalovaného je nepochopiteľný aj pokračujúcim konaním, ktorým hrubo porušuje kúpnu zmluvu. Je nesporné aj z dnes predložených dokladov, že s piatou splátkou splatnou 30. júla 2016 žalobca meškal 5 dní, so šiestou splátkou splatnou 30.08.2016 meškal 9 dní a so siedmou splátkou 30.09. meškal 53 dní. Potom nasledujú ôsma a deviatá splátka, ktorá už bola dôvodom na odstúpenie. Aj ďalšie správanie žalobcu svedčí o tom, že naďalej ignoroval svoje záväzkové povinnosti, jeho jedinou povinnosťou bolo uhrádzať v dohodnutých lehotách splátky. Právny zástupca žalovanej opakovane poukázal na nespornú skutkovú okolnosť, že splátku deviatu, splatnú 30. novembra 2016 žalobca zaplatil až 09. januára 2017. Desiatu splátku splatnú 30. decembra zaplatil až 06.04.2017. Jedenástu splátku splatnú 30.1.2017 zaplatil až 24.04.2017, dvanástu splátku splatnú 28. decembra zaplatil až 02. mája 2017. Trinástu splátku, splatnú 30. marca 2017 zaplatil až 29. mája 2017, štrnástu splátku splatnú 30. apríla 2017 zaplatil až 30.06.2017, pätnástu splátku splatnú 30. mája 2017 zaplatil až 31.07.2017, šestnástu splátku splatnú 30. júna 2017 zaplatil až 31.08.2017, sedemnástu splátku splatnú 30.7.2017 zaplatil až 09.10.2017, osemnástu splátku splatnú 30.8.2017 zaplatil až

30.10.2017, devätnástu splátku splatnú 30.09.2017 zaplatil až 12.01.2018, dvadsiatu splátku splatnú 30. októbra 2017 zaplatil až 30. mája 2018, čo sa jedná o obdobie viac ako polroka a poslednú splátku splatnú 30. novembra 2017 zaplatil až 22. marca 2019, čiže rok aj štvrt' po jej splatnosti. Poukázal, že žalobca naďalej radšej venoval pravdepodobne svoj čas žalobným podaniam, ako riadnemu plneniu svojich povinností zo zmluvy. Mal za to, že aj keby sa aplikovalo predmetné rozhodnutie Najvyššieho súdu z r. 2000, o ktoré sa jediné oprel odvolací súd, tak aj tu treba vychádzať v režime, či už časového posunu 19 rokov, či už znenia § 497 OZ o odstupnom, kde naozaj je potreba viazanosti ako i čiastočného plnenia vo vzťahu k čiastočnému odstúpeniu, ale najmä znenia ustanovenia § 85 starého zákona občianskeho a znenia ustanovenia § 517 ods. 1 za bodkočiarkou, kde sa píše, ak ide o deliteľné plnenie, môže odstúpenie veriteľa sa týchto podmienok týkať aj jednotlivých plnení. Uviedol, že čo sa týka nehnuteľnosti, deliteľnosť plnenia okrem dohody, ktorá by rozhodne sa nedala urobiť, nie je možná. Vo zvyšku sa pridržiaval písomných a ústnych vyjadrení žalovanej aj z konania pred prvoinštančným rozsudkom aj v konaní medzi prvoinštančným, odvolacím a teraz. Tiež uviedol, že aj keby okresný súd vyhovel viazaný odvolacím uznesením výroku I., v časti v II. výroku, ktorý vyžaduje intabuláciu o určovaní vlastníckeho práva tomuto nie je možné jednoznačne vyhovieť. Zároveň žiadal zamietnuť žalobu v celom rozsahu. Ďalej uviedol, že hodnotenie odvolacieho súdu v bode 13. a 14. uznesenia z 31. januára 2019 nie je úplné, ani dostatočné. Mal za to, že až nepochopiteľne sa zamlčala okolnosť, že to predmetné rozhodnutie Najvyššieho súdu z roku 2000, o ktoré sa odvolací súd opiera, podmieňuje deliteľnosť, vo vzťahu či už k dohodnutému odstupnému, resp. k podmienke deliteľnosti. Mal za to, že sa vytvára mylný dojem, že toto predmetné rozhodnutie najvyššieho súdu je „am blok“ paušálne použiteľné na akékoľvek prípady, kde by de facto čiastočné nepĺnenie spôsobovalo automaticky len čiastočné odstúpenie. Uvedené považoval za nezmyselné. Tiež uviedol, že podľa dokladov, ktoré sú v spise založené a mali by byť nesporné, piatu splátku splatnú 31.06. zaplatil žalobca 5 dní po, šiestu splátku 30.8. splatnú 2016 zaplatil 9 dní po a siedmu splátku 30.09.2016 zaplatil 53 dní po, tak v čase odstúpenia teda bolo 7 splátok zaplatených. 8 splátka bola zaplatená 06. či 07. decembra 2017 a deväta splátka splatná 30.11. 2016 bola zaplatená 09.01.2017, desiatu splátku splatná 30. decembra 2016 bola splatná 06.04.2017 a jedenásta splátka splatná 30.1.2017 bola splatná 24.04.2017, aspoň tak to vychádza z dokladov. V kontexte § 50a OZ potom zdôraznil, že lehota na podanie žaloby uplynula 24.04.2018. Poukázal, že žaloba bola podaná 28.05.2018, čiže po roku. Ďalej uviedol, že aj keby bola splátka jedenásta tá, ktorá je až 02. mája 2017, tak stále by podaná žaloba bola pri tomto režime po lehote jedného roka.

16. Okresný súd sa opätovne oboznámil s podstatnými listinnými dôkazmi obsiahnutými v spisovom materiáli.

17. Podľa zmluvy o kúpe nehnuteľnosti zo dňa 14.03.2016 strany sporu, žalovaná ako predávajúca a žalobca ako kupujúci, sa dohodli na odplatnom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, a to pozemku, záhrady parc. č. XXX/X o výmere XXX m² zapísanej na LV č. XXX, k.ú K. V. v podiele X/X a záhradnej chatky bez evidenčného čísla neevidovanej na LV bez kolaudácie postavenej na predmetnom pozemku v podiele X/X (čl. II. bod. 2.1, 2.2., III. bod 3.1., 3.2. zmluvy). Kúpna cena bola stanovená na 21 000 eur (čl. IV. bod 4.1 zmluvy), s tým, že žalobca ako kupujúci sa túto zaviazal zaplatiť žalovanej ako predávajúcej v mesačných splátkach v sume minimálne 1 000 eur vždy do 30. dňa v mesiaci na bankový účet predávajúcej vedený v ČSOB č.ú. XXXXXXXXXX/XXXX alebo v hotovosti až do splatenia celej kúpnej ceny (čl. IV. bod 4.2 zmluvy). Strany sporu sa dohodli, že návrh na vklad podajú po splatení sumy 11 000 eur z celkovej kúpnej ceny (čl. IV. bod 4.3 zmluvy). Žalobca ako kupujúci vyhlásil, že predmet kúpy pozná z osobnej obhliadky a má záujem ho kúpiť v stave v akom sa nachádza v čase podpisu tejto zmluvy (čl. V. bod 5.3 zmluvy). Zmluvné strany si tiež vymienili, že odo dňa podpisu zmluvy sú viazané prejavmi svojej vôle vyjadrenými v tejto zmluve, t.j. nemôžu od tejto zmluvy odstúpiť bez preukázania závažného porušenia zmluvy druhou zmluvnou stranou (čl. VI. bod 6.4 zmluvy). Žalobca ako kupujúci mal podľa zmluvy nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu kúpy dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia KÚ v Žiline, Správy katastra Žilina o povolení vkladu vlastníckeho práva k predmetu kúpy v prospech žalobcu ako kupujúceho do katastra nehnuteľností. Návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností boli oprávnené podať obe zmluvné strany po zaplatení časti kúpnej ceny podľa čl. IV. bod 4.3 zmluvy (čl. VII. bod 7.1, 7.2 zmluvy). Zo zmluvy tiež vyplýva, že práva a povinnosti zmluvných strán zmluvou výslovne neupravené sa riadia príslušnými ustanoveniami OZ a ostatných právnych predpisov platných na území SR. Zmluvné strany sa zaviazali urovnať všetky spory vzniknuté v súvislosti s touto zmluvou predovšetkým dohodou (čl. IX. bod 9.2, 9.3 zmluvy) (čl. 4-5 spisu). Táto zmluva nadobúda platnosť a účinnosť medzi zmluvnými stranami dňom jej podpisu oboma zmluvnými stranami, pričom

podpis predávajúceho musí byť úradne overený. Vecno-právne účinky nadobudnutia vlastníckeho práva kupujúceho k predmetu kúpy nastanú dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia Okresného súdu Žilina, Odboru katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností (čl. IX bod 9.5 zmluvy). Uzavretie kúpnej zmluvy medzi stranami sporu v uvedenom znení bolo medzi stranami nesporné.

18. Nespornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo tiež, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou záhrady o výmere XXX H. parc. č. XXX/X, k.ú. K. V., tak ako vyplýva aj z LV č. XXX (č.l. 6 spisu).

19. Z výzvy na predloženie skutočne vynaložených nákladov zo dňa 07.11.2016 vyplýva, že žalovaná trvá na odstúpení od zmluvy. Z obsahu výzvy je zrejmé že dňa 29.11.2016 žalovaná odoslala žalobcovi poštou odstúpenie od zmluvy z dôvodu neplnenia si zmluvnej povinnosti zo strany žalobcu včas, pričom poukázala na čl. IV. bod 4.2 zmluvy, podľa ktorého sa žalobca ako kupujúci zaviazal zaplatiť kúpnu cenu v mesačných splátkach v sume minimálne 1 000 eur vždy do 30. dňa v mesiaci, buď na bankový účet žalovanej alebo v hotovosti. Žalovaná ako veriteľka poskytla žalobcovi ako dlžníkovi primeranú dodatočnú lehotu na splnenie, do 05.12.2016. Žalobca záväzok v dodatočnej lehote do 05.12.2016 nesplnil. Na základe tejto skutočnosti žalovaná využila svoje právo a od zmluvy ako celku odstúpila. Žiadala žalobcu o preukázanie skutočne vynaložených nákladov, ktoré žalobcovi vráti (č.l. 7 spisu). Odstúpenie od kúpnej zmluvy ako celku zo strany žalovanej z dôvodu porušenia zmluvy zo strany žalobcu, a to neplnenia kúpnej ceny riadne a včas, bolo rovnako nespornou skutočnosťou v danej veci.

20. Podľa mailovej komunikácie medzi stranami sporu dňa 07.11.2016 žalovaná poslala žalobcovi kópiu listu, ktorý poslala poštou na adresu žalobcu aj s poštovou poukážkou na sumu 8 000 eur (č.l. 7 rub spisu).

21. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo tiež zrejmé a medzi stranami sporu nesporné, že žalobca z titulu zmluvy uhradil v čase (v poradí druhého) rozhodovania okresného súdu žalovanej sumu 21 000 eur. Avšak žalobca bol v čase pred odstúpením od kúpnej zmluvy zo strany žalovanej (07.11.2016) v omeškani s plnením kúpnej ceny. Túto skutočnosť žalobca v konaní nerozporoval, a teda túto skutočnosť považoval okresný súd za nespornú.

22. Okresný súd sa v prvom rade z hľadiska rozhodnutia veci samej zaoberal prejudiciálnou otázkou, a to platnosťou predmetného odstúpenia od kúpnej zmluvy zo strany žalovanej, ktorá otázka mala zásadný význam pre rozhodnutie vo veci.

23. V tejto súvislosti súd (ex offo) skúmal aj samotnú kúpnu zmluvu, nakoľko predpokladom (podmienkou) platnosti a účinnosti hmotnoprávneho úkonu odstúpenia od zmluvy (§ 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka) smerujúceho k právnomu dôsledku podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorým je zrušenie zmluvy, je, že zmluva, ku ktorej sa odstúpenie vzťahuje, nie je absolútne neplatnou; inak je odstúpenie od zmluvy neplatné pre rozpor so zákonom. Judikatúra (porovnaj R 22/1976) v spojitosti s touto problematikou poukázala, že odstúpiť možno iba od zmluvy, ktorá bola uzatvorená platne, a Najvyšší súd Slovenskej republiky to opäť zopakoval, keď v uznesení z 30. júna 2009 sp. zn. 4 Cdo 111/2008 zdôraznil, že „v konaní o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy treba ako predbežnú otázku riešiť otázku jej platnosti, pretože odstúpiť možno len od platnej zmluvy“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 48/2010 zo dňa 29.02.2012). Okresný súd má za to, že predmetná kúpna zmluva je zmluvou platnou, ktorá platnosť kúpnej zmluvy navyiac nebola v konaní ani spornou.

Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté

24. Pokiaľ ide o posúdenie právnej otázky spočívajúcej v tom, či žalovaná výzvou na predloženie skutočne vynaložených nákladov zo dňa 07.11.2016 (č.l. 7 spisu) platne odstúpila od predmetnej kúpnej zmluvy zo dňa 14.03.2016 (č.l. 4 - 5 spisu) ako celku pre čiastočné nezaplatenie kúpnej ceny zo strany žalovaného, hoci žalobcovi poskytla dodatočnú lehotu na splnenie toho zostávajúceho záväzku do 05.12.2016 (č.l. 7 spisu), okresný súd v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu zo dňa 31.01.2019 poukazujúc a vychádzajúc z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia, a teda z právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je okresný súd v súlade s § 391 ods. 2 CSP viazaný (č.l. 196 -

197 spisu), konštatuje, že takéto odstúpenie žalovanej od kúpnej zmluvy ako celku nebolo dôvodné a platné. Vzhľadom na viazanosť okresného súdu právnym názorom odvolacieho súdu, okresný súd už nepovažoval za potrebné a v konečnom dôsledku ani možné zaoberať sa námietkami žalovanej v tomto smere. Okresný súd tiež dodáva, že z jeho pozície mu neprislúcha hodnotiť (posudzovať) právny názor krajského súdu.

25. Okresný súd má z vyššie uvedených dôvodov, keď odstúpenie žalovanej výzvou zo dňa 07.11.2016 od kúpnej zmluvy zo dňa 14.03.2016 ako celku nebolo v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu, ktorým je okresný súd viazaný, platné a dôvodné, za to, že medzi stranami sporu v čase rozhodovania okresného súdu existuje zmluvný, záväzkový vzťah titulom predmetnej kúpnej zmluvy zo dňa 14.03.2016.

26. V danej veci ide po zmene žaloby zo dňa 25.05.2018, doručenej okresnému súdu dňa 28.05.2018, o domáhanie sa splnenia povinnosti z tohto zmluvného, záväzkového vzťahu medzi stranami sporu, t.j. z kúpnej zmluvy zo dňa 14.03.2016, a to v podobe nahradenia prejavu vôle žalovanej. Žalobca sa po zmene žaloby doručenej súdu dňa 28.05.2018 domáha uloženia povinnosti prejavu vôle žalovanej pri podpise návrhu na vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcu z titulu kúpnej zmluvy zo dňa 14.03.2016. Domáha sa nahradenia prejavu vôle pri zmluvnej povinnosti vyplývajúcej z uzavretej zmluvy, a to nahradenia prejavu vôle pri vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Podľa § 229 právoplatné rozsudky ukladajúce povinnosť prejavu vôle nahradzujú tento prejav.

27. Okresný súd uvádza, že rozsudky ukladajúce vyhlásenie vôle sú typicky rozsudky, ktoré ukladajú povinnosť uzavrieť nejakú zmluvu, či povinnosť uskutočniť nejaký právny úkon. Prejav vôle subjektu právneho vzťahu je možné nahradiť súdnym rozhodnutím, len v tých prípadoch, keď to zákon výslovne umožňuje (§ 50a OZ, § 715 OZ), kde povinnosť k právnemu konaniu subjektu je stanovená zákonným ustanovením (§ 603 ods. 3 OZ) alebo ako záväzková povinnosť je založená iným právnym úkonom (§ 50a OZ).

28. V prejednávanej veci možno vzhľadom na nedôvodné a neplatené odstúpenie žalovanej od predmetnej kúpnej zmluvy teda konštatovať, že na strane žalovanej je daná zmluvná, záväzková povinnosť zakladajúca možnosť nahradenia prejavu vôle súdom pri uskutočnení právneho úkonu (vkladu). Medzi stranami sporu tak existuje zmluvný podklad na rozhodovanie o nahradení prejavu vôle žalovanej v súlade so žalobcom navrhovaným petítom po zmene doručenej dňa 28.05.2018, aby okresný súd rozhodnutím uložil povinnosť prejavu vôle žalovanej pri podpise návrhu na vklad vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti v prospech žalobcu, t.j. aby nahradil prejav vôle žalovanej pri návrhu na vklad do katastra nehnuteľností, z titulu zmluvnej, záväzkovej povinnosti vyplývajúcej z kúpnej zmluvy zo dňa 14.03.2016, a to konkrétne z čl. IV. bod 4.3. zmluvy (v spojení s čl. VII. bod 7.1 a bod 7.2 zmluvy)

29. Podľa článku IV. bod 4.3 predmetnej kúpnej zmluvy sa strany sporu dohodli (zmluvná, záväzková povinnosť), že návrh na vklad podajú po splatení sumy 11 000 eur z celkovej kúpnej ceny (21 000 eur) stanovenej podľa čl. IV. bod 4.1 tejto zmluvy. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že sumu 11 000 eur žalobca zaplatil žalovanej dňa 02.05.2017, tak ako vyplýva z predložených listinných dôkazov obsiahnutých v spisovom materiáli na č.l. 76 až 85 spisu, a to z príjmových dokladov, výdavkových dokladov a z vkladov v ČSOB, a.s.. Z týchto listinných dôkazov vyplýva, že dňa 14.03.2016 zaplatil žalobca žalovanej prvú splátku vo výške 1 000 eur, dňa 30.04.2016 druhú splátku vo výške 1 000 eur, dňa 31.05.2016 tretiu splátku vo výške 1 000 eur, dňa 01.07.2016 štvrtú splátku vo výške 1 000 eur, dňa 05.08.2016 piatu splátku vo výške 1 000 eur, dňa 09.09.2016 šiestu splátku vo výške 1 000 eur, dňa 22.11.2016 siedmu splátku vo výške 1 000 eur, dňa 07.12.2016 ôsmu splátku vo výške 1 000 eur, dňa 09.01.2017 deviatu splátku vo výške 1 000 eur, dňa 06.04.2017 desiatu splátku vo výške 1 000 eur a dňa 02.05.2017 jedenástu splátku vo výške 1 000 eur.

Podľa § 853 ods. 1 OZ občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Podľa § 50a ods. 1 OZ účastníci sa môžu písomne zaviazat', že do dohodnutej doby uzavrú zmluvu; musia sa však pritom dohodnúť o jej podstatných náležitostiach.

Podľa § 50a ods. 2 OZ ak do dohodnutej doby nedôjde k uzavretiu zmluvy, možno sa do jedného roka domáhať na súde, aby vyhlásenie vôle bolo nahradené súdnym rozhodnutím. Právo na náhradu škody tým nie je dotknuté.

Podľa § 122 ods. 2 OZ koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

30. S prihliadnutím na znenie ustanovenia § 50a ods. 2 Občianskeho zákonníka žalobu o nahradenie prejavu vôle možno úspešne podať do jedného roka. Táto lehota je hmotnoprávna, a preto žaloba musí byť na súde uplatnená najneskôr posledný deň tejto jednoročnej lehoty. Zo znenia tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o lehotu prekluzívnu.

31. Okresný súd má za to, že danú vec možno za použitia analógie § 853 ods. 1 OZ právne posúdiť v súlade s § 50a OZ. Nesúhlasí tak s názorom žalobcu že aplikácia § 50a OZ je v danej veci vylúčená. Predmetom danej veci je nahradenie prejavu vôle žalovanej pri uskutočnení právneho úkonu, a to podať návrh na vklad, ktorá zmluvná povinnosť je založená, resp. vyplýva, žalovanej (okrem iného aj žalobcovi) z predmetnej kúpnej zmluvy, a to z čl. IV bod 4.3, tak aby predmetná kúpna zmluva bola definitívna s vecno - právnymi účinkami, keďže sa jedná o nehnuteľnosť. Žalobca sa tak domáha nahradenia prejavu vôle žalovanej vo vzťahu k zmluvnej povinnosti dohodnutej, resp. založenej, predmetnou kúpnu zmluvou, t.j. dohodnutej, založenej právnym úkonom. Okresný súd plne rešpektujúc zásadu „súd pozná právo“, dodáva, že hoci žalobca právne posúdenie zo strany súdu odmietol, neuviedol, ktoré iné príslušné zákonné ustanovenia by bolo možné na danú vec o nahradenie prejavu vôle, ktorého sa domáha, aplikovať. Súd si je samozrejme pri tomto svojom konštatovaní vedomý, že právne posúdenie nie je vecou strany sporu.

32. Strany sporu sa v predmetnej kúpnej zmluve dohodli, že po splatení sumy 11 000 eur z celkovej kúpnej ceny podajú návrh na vklad (čl. IV. bod 4.3, čl. VII. bod 7.1 a bod 7.2 zmluvy). Písomne sa tak zaviazali, že v dohodnutej dobe podajú návrh na vklad, t.j. v dohodnutej dobe splnia zmluvne dohodnutú povinnosť uskutočniť právny úkon (vklad). Relevantným dátumom v zmysle predmetnej kúpnej zmluvy s ohľadom na okolností vyplývajúce z predmetnej kúpnej zmluvy bol tak podľa názoru okresného súdu deň splatenia 11 000 eur z celkovej kúpnej ceny, t.j. deň 02.05.2017. Ročná lehota na podanie žaloby na nahradenie prejavu vôle tak v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení začala plynúť 02.05.2017 a uplynula dňa 02.05.2018. Žaloba o nahradenie prejavu vôle bola okresnému súdu doručená až dňa 28.05.2018. Žaloba teda nebola podaná v zákonnej jednoročnej lehote, a preto sa žalobca nemôže úspešne domáhať, aby vyhlásenie vôle žalovanej bolo nahradené súdnym rozhodnutím. Žalobca teda svoj nárok neuplatnil včas, v dôsledku čoho v konaní úspech mať nemohol. Z dátumu 28.05.2018 okresný súd vychádzal, keď hmotnoprávne účinky zmenenej žaloby nastávajú dňom, kedy bola zmena žaloby doručená súdu

33. Okresný súd uvádza, že doba podania žaloby o nahradenie prejavu vôle nie je neobmedzená. Stanovenie lehoty jedného roka na možnosť domáhať sa nahradenia prejavu vôle voči druhej zmluvnej strane je prejavom úmyslu o dosiahnutie právnej istoty. Na tomto mieste považuje okresný súd za potrebné uviesť, že pri rozhodovaní o nahradení prejavu vôle nemožno vychádzať z vyššie uvedeného a zo znenia § 50a ods. 2 OZ podľa jeho názoru aplikovať ustanovenia o premlčaní.

34. Pre úplnosť dôvodov tohto rozhodnutia okresný súd považuje za potrebné uviesť, že predbežnou otázkou vo vzťahu k veci samej bolo len posúdenie a vyhodnotenie otázky platnosti, resp. neplatnosti, odstúpenia od predmetnej kúpnej zmluvy, tak ako okresný súd po zrušení veci a vrátení na ďalšie konanie a nové rozhodnutie odvolacím súdom aj učinil. Za predbežnú otázku k veci samej však okresný súd nepovažoval otázku určenia vlastníckeho práva, tak ako sa žalobca podaním zo dňa 28.05.2018 domáhal (č.l. 94 rub spisu), a to vzhľadom na daný, resp. aktuálne daný, skutkový stav. Nadobúdanie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti sa nadobúda okrem iného na základe zmluvy (titul), avšak ďalšou podmienkou prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v súlade s ust. § 133 ods. 2 OZ je vklad do katastra nehnuteľností (modus). Vlastnícke právo nadobúdateľ nadobudne až dňom povolenia vkladu do katastra nehnuteľností a týmto dňom nadobudne zmluva účinnosť (vecno - právne účinky). V danom prípade tak v čase rozhodovania okresného súdu neexistovali predpoklady pre nadobudnutie

vlastníckeho práva žalobcom (modus). Okresný súd zdôrazňuje, že vkladu sa žalobca v podstate domáhal až v tomto konaní, keď žiadal nahradiť prejav vôle žalovanej smerujúcej k podaniu návrhu na vklad do katastra nehnuteľností. Určenie vlastníckeho práva tak jednoznačne nepredstavovalo prejudicialitu k danej veci. Okresný súd tak nemohol určiť vlastnícke právo ani prejudiciálne, nakoľko neboli splnené zákonné predpoklady nadobúdania vlastníckeho práva zmluvou. Požiadavka žalobcu vo vzťahu k určeniu vlastníckeho práva (č.l. 73, 94 spisu) tak bola nemožná a tiež predčasná. Ak žalovaná z akéhokoľvek dôvodu nesúhlasila s vkladovým konaním, v dôsledku čoho nedošlo k povoleniu vkladu vlastníckeho práva, je zrejmé, že žalobca sa len na základe zmluvy so žalovanou nestane vlastníkom. Žalobca, v prospech ktorého nebol povolený vklad vlastníckeho práva, nemôže sa s úspechom domáhať určenia vlastníckeho práva (ani prejudiciálne), keďže sa vlastníkom nestal. V tomto smere okresný súd tiež poukazuje na čl. VII bod 7.1 a článok IX bod 9.5 zmluvy, v rámci ktorých sa aj strany sporu dohodli, že žalobca ako kupujúci nadobudne vlastnícke právo k nehnuteľnosti a kúpna zmluva nadobudne vecno-právne účinky nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva k predmetu kúpy.

35. Pokiaľ ide o otázku naliehavého právneho záujmu na samotnom určení neplatnosti odstúpenia od zmluvy, nie ako predbežnej otázky, ktorou sa okresný súd vysporiadal, ale ako predmetu konania, ktorého sa žalobca domáhal prvotnou žalobou vo veci samej, okresný súd konštatuje, že na takomto určení jednoznačne nebol daný naliehavý právny záujem. Vzhľadom však na pripustenie zmeny žaloby sa otázkou naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti odstúpenia od zmluvy už okresný súd v danej veci z dôvodu nadbytočnosti nezaoberal.

36. Z vyššie uvedených dôvodov okresný súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

37. Okresný súd dodáva, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Z uvedeného dôvodu sa súd zaoberal len podstatnými námietkami vo vzťahu k prejednávanej veci, ktoré považoval za hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci za relevantné. Nepovažoval za nevyhnutné sa bližšie zaoberať všetkými uvádzanými dôvodmi, či namietanými skutočnosťami obsiahnutými v podaniach, či v písomných a ústnych vyjadreniach strán sporu.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Žalovaná bola v konaní úspešná v celom rozsahu, má preto nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania voči žalovanému.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.